

Geliefde Broers en Zussen,

Taakveld leren houdt in opdracht van de kerkenraad zich bezig met het stimuleren van geloofskennis en het gemotiveerd werken aan persoonlijke geloofsgroei, waarbij een centraal thema gemeente breed behandelt en besproken wordt. Met als doel de onderlinge band van de gemeente te versterken.

Begin van dit jaar is het eerste thema geïntroduceerd 'De kerk daar zit muziek in'. Dit keer willen we het thema 'Verdraagzaamheid' bespreken binnen de gemeente. Wat zegt de bijbel hierover, hoe verdraag jij je broers en zussen? Hoe houd jij het vol in de kerk? En hoe gaan we het nog komende jaren met elkaar vol houden? Dit studiemateriaal is te gebruiken voor verenigingen/ Bijbelstudiegroepen of thuis.

Het thema willen wij eind Januari afsluiten met een gezamenlijke avond. Hier volgt later meer informatie over.

Verdraagzaamheid

We hebben in ons drukke leven nog al eens wat tijd te kort. We hebben veel verplichtingen. Werken, sporten, het huishouden. Er liggen in huis nog vaak genoeg klusjes te wachten. We hebben sociale verplichtingen, vergaderingen, vereniging of kerkenraad. Op zaterdag nog de laatste boodschappen in huis halen, s' avonds nog een drankje op verjaardag/vrienden of gewoon thuis op de bank. En zondagochtend gaat de wekker weer..

Hoe zit jij op zondagochtend in de kerk? Nog half slaperig, en op van de week of juist fit en uitgerust?

Hoe beleef jij de kerkdienst? Kun je je focussen op de preek? Of irriteer je je aan je buurman of buurvrouw die met zijn/haar voet zit te tikken. Het kind voor je wat weer eens niet stil zit. Erger je je aan het orgel wat te hard, te zacht of juist te snel of te langzaam speelt?

Durven we het gesprek aan te gaan met onze buurman of buurvrouw. Of lopen we liever zo snel mogelijk weer naar de uitgang, naar huis, naar de verse koffie? Kunnen we elkaar nog wel verdragen? Of irriteren we ons mateloos? Misschien wel zo erg dat de preek helemaal aan je voorbij gaat?

Van Jezus krijgen we de opdracht om elkaar in de gemeente te verdragen. (**Kolossenzen 3:13**)

Het met elkaar uithouden in de gemeente is een Bijbelse opdracht, die het uiterste van ons kan vragen. Om deze verdraagzaamheid op te brengen, is het nodig te kijken naar God en Jezus. Hij verdraagt mij! Uitgangspunt **is Kolossenzen 3:5-17** en dan met name vers 13: "Verdraag elkaar en vergeef elkaar, als iemand een ander iets te verwijten heeft: zoals de Here u vergeven heeft, moet u elkaar vergeven". En alleen dat kan ons motiveren om onze naaste te verdragen.

Vragen die we onszelf kunnen stellen:

Wat heeft de Here verdragen van zijn volk?

Hoe moeten we elkaar verdragen?

Hoelang verdraagt God ons?

Weet u waarom God de mens verdraagt tot op de dag van vandaag?

Oude Testament

In **Genesis 6:4-7** staat dat God diep gekwetst was en spijt kreeg dat Hij mensen gemaakt had toen de zonen van de goden zich vermengden met de dochters van de mensen.

- Hij verdraagt hen nog zo'n 100 jaar. God wachtte geduldig terwijl de ark werd gebouwd. God verdraagt de mensheid in de tijd van Noach. (*zie 1 Petrus 3:20*).
- God verdroeg het dat het volk Israël zijn voorschriften negeerden en de sabbat niet hielden (*Ezechiël 20:16*).
- Toch richtte Hij dit volk niet te gronde in de woestijn. Hij vernietigde hen niet, want Hij had medelijden met hen (*zie Efeziërs 20:18*).
- God verdroeg het dat ze zijn wonderen vergaten, zijn redding. God verdroeg het dat ze Hem beledigden: "Zou God in staat zijn een tafel te dekken in de woestijn?" (*Psalmen 78:19*).
- 40 jaar lang heeft de Here het volk Israël in de woestijn geduldig verdragen. Wat moest de Here verdragen van zijn volk? God verdroeg hun geklaag: "Waren we maar in Egypte gestorven, daar hadden we tenminste te eten, nu sterven we van de honger in de woestijn (*Exodus 16:2-3*).
- God verdroeg hun ondankbaarheid. God verdroeg hun zonde met het gouden kalf. God verdroeg hun gebrek aan vertrouwen, ze durven het land Kanaän niet binnen te gaan. God verdroeg hun ongehoorzaamheid. Hun eigenwijsheid. Hun opstand tegen Mozes. God verdroeg hun koppigheid, voortdurend gingen ze hun eigen gang (*Psalmen 95:8*).
- God verdroeg het dat ze serieus plannen maakten om terug te gaan naar Egypte: "Koppig stelden ze een nieuwe leider aan, ze wilden weer slaven worden in Egypte" (*Nehemia 9: 17*).
- Jozef en zijn broers (*Genesis 42-45*), aan Abners houding tegenover Asaël (*2 Samuël 2:18-23*), Abraham die de onbeschaamde vraag van Lot verdroeg (*Genesis 13:2-18*), Mozes die het volk verdroeg in de woestijn (*Numeri 11:11*), koning David die de opstand van Absalom verdroeg (*2 Samuël 15:13-22*) en hoe Jeremia de mensen om zich heen verdroeg (*Jeremia 38*, hij wordt in een put gegooid, *Jeremia 42-43*, hij wordt meegenomen naar Egypte).

De zonden van Israël hielden niet op in het land Kanaän. De zonden van Israël niet, maar ook de verdraagzaamheid van de Here niet. Gelukkig niet. God verdroeg in de voorafgaande eeuwen trouwens ook al de opstand en zonde van de mens. Eigenlijk begint dat al bij Adam en Eva. God verdraagt hun zondig leven van na de zondeval. God geeft hen ruimte om door te leven ondanks dat Hij zich aan hen ergert. God verdraagt Kaïn, die zijn broer dood slaat. En na de zondvloed verdraagt God de hoogmoed van de torenbouwers van Babel. En God verdraagt de zonden van de volken in Kanaän tot Hij vindt dat de maat vol is (*Genesis 15:16*), maar dat duurt 400 jaar (*Exodus 12:40*).

Nieuwe Testament

Ook in het Nieuwe Testament zien we dat God mensen verdraagt. Generaties hebben zonder God geleefd en zijn zonder God gestorven, ze waren goddeloos, maar God verdroeg hen. Hij duldde hen op zijn aarde. En terwijl Hij hen duldde, terwijl Hij hen verdroeg keek Hij ook nog eens naar hen om.

Vraag: Hebben we de rust/tijd om elkaar te verdragen?

- In **Handelingen 14:17** Lees je over Gods goedheid. *Dit betekent niet dat het ook goed met hen afloopt. Dat God verdraagt betekent nog niet dat Hij het kwaad van de mens door de vingers ziet. Wanneer God verdraagt betekent dit dat Hij tijd geeft voor bekering. Hij houdt zijn woede in. Hij straft niet direct. Hij geeft ruimte voor het herstel van de relatie met Hem. Maar het oordeel komt wel. En in dat oordeel is er alleen redding door geloof in Christus. Door vergeving en verzoening in zijn naam.*

Vraag: Kunnen we door alles wat er in de wereld gebeurt zeggen dat God ons niet meer verdraagt?

Stelling: Elkaar verdragen is wat anders dan elkaar vergeven.

- Paulus voegt daar in **Romeinen 9:22** nog iets aan toe. *Oftewel, God zal de wereld die Hij nu verdraagt eens zijn macht laten zien. Maar verdragen doet Hij zeker. Wij zien dat toch ook om ons heen? Tegelijk is verdragen nog geen vergeven. Vergeving is nodig om aan het oordeel te ontkomen. Vergeving die voor ieder mens te vinden is in Christus.*

Ook Jezus verdraagt mensen. De bijbel laat ons zien dat niet alleen God zijn volk en de mensen geduldig verdraagt, maar dat ook Jezus dat doet. Dat was niet altijd gemakkelijk.

Stelling: De Here verdraagt ons eeuwig.

- *In de evangeliën wordt het verhaal verteld van een vader die voor Jezus op zijn knieën valt en om medelijden voor zijn bezeten zoon vraagt. Hij komt nu bij Jezus omdat de discipelen hem niet konden genezen. Waarop Jezus antwoordt: 'Wat zijn jullie toch een ongelovig en dwars volk, hoe lang moet ik nog bij jullie blijven? Hoe lang moet ik jullie nog verdragen?' (**Matteüs 17:17, Marcus 9:19, Lucas 9:41**).*

Dat slaat niet alleen op de leerlingen, Jezus heeft het over een dwars volk. Leerlingen en volk stellen Jezus teleur en vermoeden Hem met hun ongelof. En Jezus weet hoe lang Hij hen nog moet verdragen. Dat zal zijn totdat Hij verlossing heeft bewerkt.

Vraag: Hoe houd ik het vol om mijn naaste te verdragen? (**Hand 13:10**)

Vraag: Waar stopt tolerantie?

- In **Hebreeën 12:3** wordt deze verdraagzaamheid van Jezus ingezet als een bemoediging aan het adres van christenen. Na hoofdstuk 11 over de geloofsgetuigen klinkt de oproep om vastberaden de wedstrijd van het geloof uit te lopen: verlies de moed niet en geef niet op. En daarbij moeten zij het oog gericht houden op Jezus, die stand hield. En dan staat er in vers 3: 'Laat tot u doordringen hoe Jezus de tegenspraak van de zondaren tegen zich heeft verdragen' (vertaling 1951).

En als je daarover na gaat denken dan zul je ontdekken dat dit heel Jezus leven tekende. Zijn leven bestond uit het verdragen van tegenspraak, van miskenning, van spot, van hoon, van laster en van verdachtmakingen. Jezus verdroeg de afwijzing door de leiders, hun haat. Jezus verdroeg het onbegrip van het volk. Jezus verdroeg de discussies waarop zijn tegenstanders Hem wilden pakken.

De Bijbelse opdracht in praktijk brengen

De samenleving wordt steeds harder, mensen maken elkaar uit voor van alles en nog wat. Beschuldigen de ander nog al snel. En denken aan hun eigen gelijk. Als je iemand niet mag, hoeft je er toch niet mee om te gaan?

Hoe is dit binnen de kerk. Halen wij de maatschappij binnen onze kerkmuren? Of durven wij nog anders te denken dan de 'buitenwereld'. Vechten we nog om de eenheid te bewaren binnen onze gemeente? Maar hoe breng ik dit nou in praktijk? De ander die ik zoveel te verwijten heb verdragen, het met hem uithouden onder één kerkelijk dak, is en blijft moeilijk.

Stelling: We hebben de neiging om een ander te willen veranderen

En dan zegt Jezus nu tegen ons in de gemeente: Verdraag elkaar. Zit het met elkaar uit. Houd het met elkaar vol. Concreet: duld elkaars eigenaardigheden, elkaars eenzijdigheden, elkaars voorkeuren. Verdraag de krampachtigheid van broeder X. Verdraag de vrijheidsdrang van zuster Y. Verdraag het schoppen van jongere Z. Verdraag de tekortkomingen van de kerkenraad. Verdraag onvolmaakte liturgieën. Verdraag moeilijke preken. Kortom: verdraag elkaars onvolmaaktheid.

Vraag: In hoeverre laat je je leiden door emoties als het over verdraagzaamheid gaat in de kerk?

Want dat is het, onvolmaaktheid. Wanneer iedereen volmaakt was in de gemeente hadden we niets van elkaar te verdragen. Het zijn juist de dingen waarover we elkaar verwijten maken die we van elkaar zullen dulden. En wanneer we elkaar zo met de hulp en de kracht van God verdragen, betekent dat nog niet dat we het kwaad en het onvolmaakte laten bestaan. Paulus zegt in **Kolossenzen 3:16**: *'onderricht en vermaan elkaar in alle wijsheid'*. Dus kwaad blijft kwaad. En vergeving is nodig. Schuldbelijdenis en vergeving. Vergeving van God en van elkaar. Elkaar verdragen betekent niet dat je over je heen laat lopen. Het betekent wel dat je het met de ander wilt uithouden ondanks zijn of haar onvolmaaktheid.

Vraag: Waarin verdragen wij elkaar (of niet) in onze gemeente?

We ontdekken nu wat het doel is van verdraagzaamheid. God verdraagt omdat Hij tot zijn doel wil komen met de mens. Daarom geeft Hij tijd en ruimte. God verdroeg Israël omdat Hij zijn Zoon uit dat volk geboren wilde laten worden. En Jezus verdroeg de spot en de hoon, de afwijzing en miskennis, de tegenspraak en laster omdat Hij verlossing wilde bewerken. God wil mensen redden. God wil dat mensen zich door Jezus met Hem verzoenen. Hij wil samen zijn met mensen. In vrede. En daarachter zit Gods liefde. **1 Korintiërs 13:7** zegt: *de liefde verdraagt alles*. En verdraagzaamheid in de gemeente heeft datzelfde doel. Christus wil ook met de gemeente tot zijn doel komen. Hij wil zijn bruid in haar geheel in zijn armen sluiten. De verdraagzaamheid die Hij ons opdraagt in de gemeente geeft tijd en ruimte om elkaar te vergeven. Het geeft ook ruimte om ondanks elkaars blijvende onvolkomenheden toch samen heen te leven naar de dag van Jezus' komst. Verdraagzaamheid in de gemeente dient daarom onze redding, en die van onze broeder en zuster. Paulus kan over zijn eigen verdraagzaamheid zeggen: Ik wil alles verdragen om de uitverkorenen, opdat ook zij het heil in Christus Jezus verkrijgen (**2 Timoteüs 2:10**).

Ik moet daarom beginnen bij het besef dat God en Christus mijn onvolmaaktheid verdragen. En dat er ook heel veel mensen zijn die mijn onvolmaaktheid verdragen. Ik heb niet alleen die ander te verdragen, anderen hebben mij net zo goed te verdragen. Mijn eigenaardigheden. Mijn eenzijdigheden en voorkeuren, mijn zwaktes. Maar als ik besef hoe verdraagzaam God en Christus zijn, als ik dat tot mij laat doordringen en mij daar over verbaas en verwonder, dan moet ik ook het besluit nemen om het met de gemeente uit te willen houden, en met iedereen daarin. Dat is dus iets anders dan je eigen gevoel daarin

volgen: houd ik het nog uit in de gemeente? Verdraag ik het nog of niet meer? Dat is een slechte graadmeter, die je ook niet in de bijbel zult terugvinden. In vers **14-16** van **Kolossenzen 3** maakt Paulus het allemaal heel concreet:

Hoe verdraag je de ander? Kleed je in de liefde. Laat in je hart de vrede van Christus heersen. En wees ook dankbaar. Wie de opdracht om de ander in de gemeente te verdragen wil volbrengen moet vooral naar God en Christus kijken. Verdraag elkaar, zoals de Here u verdraagt.

Bron: R.P. Heij